

– Det er bare trist!

Sannidal ungdomsskole 1983 – 2025

Et hjertesukk fra oss ikke-politikere, og
noen glimt fra skolens tidlige historie

Inspektør Svein Fossheim (t.v.) og rektor Sverre Brændhagen planter trær ved siden av bakken fra parkeringsplassen opp til gymbygget (samfunnshuset), ant. våren 1985. Det er godt disse to ikke fikk oppleve dagens situasjon.

Rektor Sverre Brændhagen inspiserer byggingen av den østre klasseromsfløyen, 1985. Den nye skolen var «sprengt» allerede fra starten, og dette var andre byggetrinn, ferdig høsten 1985.

I juni i år stenger Sannidal ungdomsskole dørene for alltid etter 42 års virksomhet. Det som framsynte politikere og engasjerte skolefolk fikk til for 40-45 år siden, er dermed borte for bestandig. Elevene har alltid likt seg på denne skolen, og folk i Sannidal har vært stolte av ungdomsskolen sin. Den har blitt en del av bygdas «sjel» og identitet, omtrent som bygdetunet, kirken og «Volumsenteret». Skolen og lokalsamfunnet har gjennom 42 år fungert i et slags samspill. Men nå er det hele

altså slutt. Det må være lov å si at dette nok er en av de mest historieløse beslutningene som er gjort i Kragerø kommune. Og dessuten synes vedtaket å være kraftig i utakt med folkemeningen.

Når man snakker med folk i Sannidal om dette denne vinteren, enten det er i butikken, hos frisøren, ved kafebordene eller i skiløypa, er gjennomgangsmelodien følgende: *Det er bare trist!*

Gymbygget (Samfunnshuset) i ferd med å reises, ant. våren 1985.

Fra åpningen av gymbygget, høsten 1985. Rektor Brændhagen klipper snora i nærvær av alle elevene og lærerne, samt avisa «Vestmar»s journalist, Per Eckholdt.

Høsten 1985 ble «ungdomsåret» markert på skolen. Dette ble gjort med diverse utkledning (noe som skulle bli opptakten til Bygdetundagene, som ble satt i gang i 1988). Vi viser her to bilder fra denne «begivenheten». Dette er noen av de elevene som var de første som gikk alle tre ungdomsskoleårene på den nye skolen.

Fra venstre: Anne Kristin Dalen, Ellen Bråtvannsdal, Trond Snøås, Pål Heimdal, Grunde W. Knutsen.

Fra venstre: Knut Jarle Sjørdalen, Irene Lien, Bjørg Holte, Ann Kristin Kvilekval, Per Dobbe, Janne Oddaker, Arvid Enggrav.

Hvorfor ble det slik? Vi som ikke er politikere, opplever at skolen vår forsvinner i en «virvel» av skakkjørt økonomi, et «Robekkspøkelse» og diverse statsforvalterkrav.

Faktum er imidlertid at det aldri har vært flere elever på Sannidal ungdomsskole enn nå, nærmere 170. Mange sannidøler tenker at disse ungdommene burde ha krav på samme skoleforhold som foreldrene, istedenfor å måtte bli skyssset til Feierheia i Kragerø for der

å bli «stuet sammen» i brakker på et fra før overbefolket område. Hvor ble det av ambisjonene på de unges vegne?

Dette er et «hjertesukk» fra oss som aldri ble politikere. Vi har imidlertid lyst til å vise noen glimt fra Sannidal ungdomsskoles tidlige historie, på 1980-tallet.

Tekst og foto: RG

Se ellers Arven nr. 98 (3/2013), s. 1 – 4 og nr. 131 (3/2024), s. 1 – 2.

TAKK

– til alle dere sannidøler som har sørget for at det har blitt noe av alle bygdetundagene vi har hatt gjennom Sannidal ungdomsskoles 42 årige tid. Det har vært et samarbeid vi har satt enormt stor pris på. Det har vært bevis på at bygda ønsker å bringe tradisjoner og historie videre til ungdommen vår. Dette året har ikke skolen hatt anledning til å gjennomføre den tradisjonelle «takkefesten», og vil derfor med disse ordene rette en hjertelig takk for hjelp under fjorårets arrangement, og for alle tidligere bygdetundager.

Med hilsen oss på Sannidal ungdomsskole

Små historier fra mitt liv (2)

Idrettsmerket og andre konkurranser.

I tillegg til intervjuene med foreldrene sine i 1980 (se Arven nr. 129 og 130), har Ingvar Skarvang (f. 1944 og oppvokst på Skarvang gård i Kjølebrønd) også skrevet ned noen erindringer om forskjellige forhold på Skarvang under oppveksten.

Disse har han kalt «Små historier fra mitt liv».

Vi har fått lov til å gjengi noen av disse i Arven. Del 1 stod i nr. 131.

Jeg begynte ikke på folkeskolen før i 1952, og da var jeg nesten 8 år gammel. Hvert år var det idrettsdag for alle skolene i kommunen. Idrettsdagen ble holdt på Lyngdalsmyra. Det var 5 forskjellige øvelser; vi måtte hoppe lengde og høyde. Vi kastet stor og liten ball og vi løp 60 meter. De andre guttene i klassen klarte idrettsmerket hvert år, bronse først, så sølv og til slutt gull. Jeg derimot fikk aldri noe idrettsmerke. Et år klarte jeg faktisk kravene, men den læreren (Ulven) som sto og så på nedslaget for kast med liten ball, var så opptatt av å prate med en av de andre lærerne at han ikke så at jeg kastet. Jeg måtte kaste om igjen, og da klarte jeg det ikke.

På skoleavslutningen før sommerferien ble merkene delt ut.

Dette var jo en festdag med alle foreldrene til stede, jeg oppfattet det som om mamma og pappa syntes det var flaut at jeg ikke fikk noe merke, men når jeg tenker etter nå, så var det vel heller at de syntes synd på meg.

Idrettsmerkene som jeg aldri fikk.

Når jeg ble litt eldre, ble jeg med på skytebanen, og der gikk det noe bedre. Ett år ble det arrangert feltskyting for flere skytterlag på skytebanen i Sannidal. Det ble bestilt en pokal fra en gullsmed i Drangedal. Det var tenkt at det skulle

Ingvar Skarvang vinner av feltskyting i Sannidal

26 deltagere i fellestreningen sist søndag

Sannidal Skytterlag hadde fellestrening i feltskyting søndag med 26 deltakere. Det ble skutt en 18-skudd pluss 6 liggende.

pluss 4, Håkon Brødsjø 13, Erling Aakre 6 pluss 6, Ottar Bjørkholt 5 pluss 6, Olav N Aakre 4 pluss 4.

Det skutes to ganger til

Skyting i Sannidal

Ingvar Skarvang tok den første aksje i fellestreningens vandrepokal

Ingvar Skarvang tok den første aksje i fellestreningens vandrepokal i feltskyting.

Det er blitt skutt 3 feltskytinger. En 18-skudd og en 6-skudd, hver gang. De to beste skytingene sammenlagt teller for pokalen.

De 5 beste:

Ingvar Skarvang	45 tr.
Arne Lauåsdaal	44 »
Ole J. Bjørnstad	42 »
Erling Skarvang	41 »
Geir Brødsjø	40 »

Vi brukte Krag Jørgensen på skytebanen.

være en vandrepokal. Den som vant den 3 år, fikk den til odel og eie. Det ble meg som vant den det første året. Året etter hadde jeg begynt å jobbe på Vadfoss, og der jobbet vi helkontinuerlig skift. Det medførte at jeg jobbet springskift annenhver helg. En dag jeg var på vei hjem fra arbeid, sto det en kar og haiket. Det var fetteren min, Erling. Noe av det første han sa da han kom inn i bilen, var: «Nå har jeg vært inne og skyte om pokalen din». Jeg ble litt paff, og spurte hvorfor ikke jeg hadde fått beskjed om den skytinga. «Nei, vi ville legge det til tre helger etter hverandre, og vi visste at du jobber annenhver helg, så da ble det slik.»

Jeg forklarte at jeg hadde muligheter for å bytte skift, og at jeg syntes jeg burde få mulighet til å forsvare pokalen min. Hva som videre skjedde, vet jeg ikke, men pokalen står fortsatt hos meg. Det er ingen som har spurt etter den, og nå har jeg i alle fall hatt den i mye mer enn 3 år.

Gammel løper

Denne løperen (50x165 cm) ble kjøpt i en bruktbutikk i Kragerø for en del år siden. Det ble opplyst at den er vevd i Sannidal. Den er trolig vevd av plantefarget garn. På midten er det sydd en løpegang, slik at den antagelig har hengt på veggen som åkle.

Hvis noen av Arvens lesere har opplysninger om løperen, tar vi gjerne imot tips. Løperen er en gave til historielaget fra Lisbeth Lønne.

Barnevogn fra Lindheim

TEKST OG FOTO: OTM

Sannidal bygdetun har fått en praktfull barnevogn i gave fra Bjørg Lindheim. Barnevogna ble i sin tid kjøpt av Halvor og Anna Marie Lindheim (f. Holt) til deres førstefødte Jens f. 10. juli 1914. Annas søster Kitty, gift med Eilert Einertsen, kjøpte maken modell i grønn farge.

Anna brukte vogna til sine barn Jens, Kristoffer, Signe, Jensine, Signe Jensine og Ruth. Jens sin datter, Bjørg Lindheim, overtok vogna i 1975. Den bar da preg av ikke bare vanlig bruk, men også at guttungene hadde lekt med den. Bjørg, mannen Tore og svigerfar Sigurd fikk restaurert vogna slik at den ble mest mulig lik original stand.

Vogna har blitt benyttet i nyere tid til spesielle anledninger som 17. mai med Bjørg og Tores yngste sønn Dyre.

Vogna har fått sin hedersplass i finstua i Heglandshuset. Sannidal historielag setter veldig pris på alle gaver som mottas, spesielt artig er det når gjenstandene, som denne vogna, kommer med en historie knyttet til seg.

Er det gjenstander, bilder, dokumenter eller for den del historier som noen kunne tenke seg å gi til Sannidal historielag og Bygdetunet, er det bare å ta kontakt med Ole Tommy Nyland mob: 98 22 84 38.

Minner fra Vestbygda (7)

Vi fortsetter her med å gjengi noen småhistorier fra Lønne og Vestbygda, som vi har liggende etter Lars Jacob Moe (1939-2022).

Veien gjennom Styggkjær

Styggkjær er myrområdet mellom Fjørmyra og Livesleet. I løpet av 1950-åra ble veien til Lønnerød og Londalen bygget her. Tidligere gikk den forbi Vestjordet. Men vinterstid og ved frosen mark har dette myrdraget vært benyttet til framkjøring av tømmer, trolig i flere hundre år tilbake.

Det var Isak Eikeland som hadde jobben med å bygge denne veien. Mens han dreiv på der, gikk gamle Knut Lønne tur bortover for å følge utviklingen. Men han hadde tydeligvis ikke vært helt fornøyd med framdriften, for en dag sa han til Isak: «Ja, jeg kommer nok til å gå på gater av gull, jeg, den dagen denne veien er ferdig!» Det var Isak som fortalte dette, og han hadde fått seg en god latter. Om Knut opplevde veien ferdig, husker jeg ikke.

Speidertur til hytta ved Løngstravann

Knut Tores onkel eide hytta der ute, og vi fikk ja hver gang vi ba om å få låne den. En gang dro Bjørnepatruljen ut dit. Jeg tror det var høsten 1955. Knut Tore hadde nettopp fattet interesse for radiobygging. Han hadde med seg en liten dings montert i en såpeeske. For å få lyd i øretelefonene trengtes en lang antenne i form av en hesjetråd, og mye av kvelden gikk med til å klatre i furuene rundt hytta og forsøke ulike retninger. Til slutt fikk vi inn noen svake lyder fra NRK. Da var begeistringen stor.

Det hører med til historien at Knut Tore utviklet sin interesse for radio og ble svakstrømsingeniør fra Trondheim.

Fisketurer til Kroktjenn

En annen gang dro patruljen på telttur til Kroktjenn. Vi hadde det aldeles utmerket og fiska en mengde tryte. Det meste rensa vi og kokte eller stekte. Men da vi skulle reise hjem dagen etterpå, lå det fortsatt et stort knippe fisk igjen. Ingen var interessert i å bære dette hjem, så

hele knippet ble kasta bak noen busker mot en fjellvegg. Det kommer nok snart en rev og tar dem, tenkte vi.

Uka etter var jeg med bestefar og Halvor Holt ut dit for å fiske. Vi satt på nabben og fikk nok til en god koking. Vi hadde det riktig fint, og Halvor underholdt oss med skrøner fra sjølivet. Etter hvert måtte Halvor tre av på naturens vegne og gikk bort bak noen busker. Da han kom tilbake, utbrøt han: «Det ligger en stor haug med halv-råtn tryter innved fjellveggen der! Kan dere begripe hvem som har slengt dem fra seg slik?» Nei, det var det ingen som forsto, meg inkludert!

Tomtebrygg med sprengkraft

Vi var vokst opp med at det var vanlig å lage tomtebrygg til jul og andre anledninger. Dette gjorde vi i mange år. Et år var det blitt stående to flasker igjen i kjelleren. Da jeg kom ned dit en dag, fikk jeg se resultatet. Trykket i den ene flasken var blitt så stort at bunnen ble rund, og flasken hadde kanta med tuten inn mot veggen. Samtidig hadde korken gitt etter og innholdet fosset ut som fra en rakettmotor. Flasken hadde fått en voldsom fart gjennom rommet, slått seg gjennom sponplata i speildøra, og hadde så blitt liggende nesten tom i rommet utenfor. Begge rom var kraftig tilgriset med sukkervann og måtte ha en grundig vask.

Men det sto en flaske til der inne, og den måtte også ut. Jeg iførte meg skogshjelmen med visir og tredde forsiktig tre plastposer utenpå flasken, og med fare for liv og helse bar jeg den ut på plenen. Der lot jeg den ligge til den ble så varm at den sprakk med et kjempesnell.

Etter denne hendelsen forpliktet jeg meg til aldri mer å brygge tomtebrygg. Det har jeg holdt til nå, men jeg må innrømme at jeg motvillig har instruert Ingebjørg i hvordan hun skal gå fram for å lage tomtebrygg.

SANNIDAL SPEIDERGRUPPE

«Etterlysning»

Arven har fått en henvendelse fra Gunder Eidet, som på vegne av en komite etterlyser opplysninger angående speiderlivet i Sannidal fra starten av. Det er planlagt å lage en bok om 1. Sannidal (NSF) og Sannidal 1 (KFUK), som ble startet henholdsvis i 1938 og 1940.

Troppsavisa, trykket på en- til tosidens A4-ark, kalt «Troppshygga», ble utgitt av 1. Sannidal speidergruppe i årene omkring 1940-1960. Det ønskes eksemplarer av disse.

Det etterlyses også vinnere (voksen) av naturstien fra noen av årene denne har blitt arrangert. Dette gjelder:

1974: Linkjendal

1975: Stene

1977: Frøvikjenn

1982: Kjølebrønd skole

1983: Tveitereid

1987: Tufttjenn

1989: Nordgården (Farsjø)

Brukbare bilder fram til ca. 1970 er også av stor interesse.

Ta gjerne kontakt med Gunder Eidet, tlf. 97577220 eidetg@gmail.com

Fjorden derhjemme

Melodi: Tahiti

Fjorden hjemme er – For oss alle kjær –
Kilsfjord – den vi glemmer ei,
Og i solgangsbris – vil jeg til din pris,
syng her en sang – til deg.

Når kvellsolen skinner over fjorden
en St. Hanskvell – med bål og skratt –
Mer stemningsfullt det fins ei her på jorden –
enn i båten slik – en St. Hansnatt.

Det vakreste jeg vet er sommerkvellen –
i båten på en speilblank fjord –
Med terneskrik og sprett utav makrellen,
kan du ønske deg noe bedre her på jord.

Vakre sommerkvell – med blanke himmelvelv,
og med fjorden blank og fin –
Kjente steder glir – for øyet vårt forbi,
Å – så myk du blir i sinn –

Ja imot oss kneiser Bratøi mektig, som en
konge – mellom holmer og skjær,
og Frøvikgården ligger lunt og prektig –
bak Alleens gamle – vakre – grønne trær.

Vi ser sa mange kjente kjære steder,
og kjenner hver en liten strand –
Med minner ifra mange ungdomsgleder,
som vi aldri – aldri glemmer noen gang.

Båten vår den går – mot Dypsundholmen vår –
den er skjønn og full av poesi.
Mange elskovsord – på holmen her jeg tror
har løfter gitt for evig tid –

Den holmen er så full av minner,
med gøy og dans og trekkspilllåt –
fra kvell – til morgensolen skinner
så mangel natt – på den maner har gått.

Nå er holmen vår – for år som kommer –
og vi vet at den er din og min –
Og når atter det igjen blir sol og sommer,
da vi seiler dit i laber solgangsvind.

Vårrevy Gimle 1949.

Anker Wiik.

*Diktet, som er et gammelt avisutklipp,
har vi fått av Torgunn Sunde.*

Tur til Eidsborg stavkirke

Sannidal historielag og Sannidal menighet arrangerer tur til Eidsborg stavkirke og Vest-Telemark museum **søndag 11. mai 2025.**
Turleder for dagen: Ragnar Grønåsen.

Eidsborg stavkirke er fra midten av 1200-tallet og ligger i Tokke kommune i Telemark.

Avreise fra Sannidal kirke klokka 08:30. Turen opp går via Kviteseid og Morgedal. Vi tar en kort stopp for en matbit, som vi har med fra Lyngrillen, før vi er framme på

Eidsborg. Her får vi omvisning i stavkirken og på museumsområdet. Vi avslutter med middagsbuffet på museumskafeen. Turen hjem går via Dalen og Vrådal. Vi stopper på vei ned til Dalen slik at de som ønsker det, kan gå ut til Rui-plassen og ta trappene ned til Dalen der bussen venter. Vi regner med å være tilbake ved Sannidal kirke ca. klokka 19:30.

Påmelding: Kari Skarvang 416 33 056 innen: 02. mai 2025

Pris: 950,- til kontonummer: 1506.90.66191

Elever på Holtane skole 1953

1. rekke fra v. Magnhild Gunnarsen, Anlaug Landsverk, Helge Wåsjø, Harry Hegland.
2. rekke fra v. Torunn Landsverk, Britt Haugholt, Vigdis Landsverk, Arne Kåre Svendsen, Morten Tveitereid, Tellef Wåsjø, Tore Mobekk, Ivar Pedersen.
3. rekke fra v. Gudveig Gunnarsen, Jorunn Holtane, Oddrun Wåsjø, Dagfinn Øyvang, Nils Pedersen, Ole Mostad, Knut Øyvang, Åsmund Mobekk.
4. rekke fra v. Tordis Landsverk, Grete Haugholt, Karen Elise Hegland, lærer Ulven, Ragnar Kristensen, Olav Arvid Wåsjø, Karsten Ulven.

Gaveliste til Arven fra november -24 til og med februar -25

KOH 200, RB 250, JTH 300, BKT 500, PS 300, GB 300, POP 300, OS 250, IKB 200, IRMB 300, MTVE 300, A-LM 250, AM 300, KTS 300, SRG 300, OBL 500, ØD 300, RHH 100, AE 200, ON 300, HWL 200, KAL 200, JF 200, LTØ 300, ST 300, A-KL 500, ME 200, KKØ 200, SMS 250, JTH 300, THE 500, HLH 200, IL 200, KR 300, KIO 300, PRD 350, THE 500, MS 200, BS 200, ED 200, TK 200, BSN 200, UK 300, KAO 1000, EA 200, TGD 300, ?? 400, TOB 250, OG 250, ?? 250, IM 200, KSL 200, ?? 300, TS 200, JA 200, RR 300, KAK 200, KWN 250, ?? 300, KT 200, SR 200, ED 200, ET 250, OTL 400, TI 200, BE 300, SS 300, AJ 200, HH 1000, IKB 200, HL 200, MTL 200, IRL 300, OL 250, LG 300, EKN 300, RF 200, B-ES 200, B-ES 500, HAa 200, ATL 350, BNF 150, LHB 200, SL 200, IGE 200, MH 250, SM-G 500, ATB 200, PKE 500, HS 200, KM 300, JDA 300, ØD 300, PH 300, PJ 300, POP 300, EB 250

Vi takker for alle gavene. Pengene går direkte til trykking og utsendelse av bladet. Samtidig beklager vi at ikke alle får med initialene sine. Det er avhengig av ulike banktjenester, og noen beløp kommer uten navn på bankutskriftene.

Ta kontakt hvis dere mangler blader, så prøver vi å ordne det.

Riktig adresse er veldig viktig!

Stoff og bilder til bladet vil vi gjerne få tips om, og nye abonnenter ønskes velkommen.

Farsjøjenta Odlaug Kittilsen (Nilsen) var 13 år da hun deltok i Telemark Arbeiderblads julekonkurranse for barn 1953. «En morsom dag» var tema for tegning eller stil. Odlaugs stil, som ble belønnet med 2. premie, kan du lese her.

En morsom dag

En dag fikk mor telefon fra Vadfoss at bestemor var sjuk, og da måtte hun ut å hjelpe henne. Jeg måtte overta husstellet for mor, og da tenkte jeg «Dette skal bli en morsom dag». Det blei mye å gjøre for meg. Mor reiste med bussen tidlig neste morgen, og det første jeg måtte gjøre, var å hente melka på Bunkholt. Da jeg kom heim igjen var det mye å gjøre. Jeg måtte vaske opp koppene, vaske golvene og rydde lite grann. Det jeg syntes var verst, var å stelle mat for grisen. Det var heldigvis bare en liten, men allikevel var det en grisonge som måtte ha mat. Jeg stelte maten til grisen og skulle gå opp å gi den. Jeg gikk inn i grisehuset men der var ingen gris. Jeg hørte et grynt et sted, men kunne ikke begripe hvor det kom fra. Det kom et grynt til, men da oppdaga jeg at kjøreglugget i golvet var oppe, og jammen satt grisongen nede i møkkjelleren og grynta. Den syntes vel det blei for lenge for den å vente på mat, tenker jeg, så den ville vel se der nede, for der hadde den ikke vært før. Men da blei den nok skuffet. Jeg satte i et hyl og

ropte alt jeg kunne på far. Han kom springende, for han kvakk. Han trudde jeg hadde slått meg. Men da han kom opp, lo han. Vi fikk grisen opp, men da var den fæl. Jeg måtte finne en stor klebalje og noe lunka vatn. Far putta grisongen opp i balja og vi begynte å skrubbe den. Det likte den sikkert dårlig, for den skreik og sparka så vannspruten stod om oss. Vi blei heilt våte vi også. Da den blei rein og fin, bar vi den opp i grisehuset igjen, og da fikk den maten sin. Så var det middagsmaten til far da. Den gikk det nokså bra med, for far var da på plass. Jeg stekte makrell og kokte poteter og suppe. Da far reiste på arbeid, måtte jeg vaske opp. Etterpå satte jeg meg til å gjøre lekser. Vi hadde en stil som het «En gang jeg gjorde noe nyttig». Men nå hadde jeg ihvertfall noe å skrive om. Heldigvis kom mor med bussen. Jeg fortalte mor om grisongen, og hun lo så hun skreik.

Odlaug Kittilsen
Farsjø st. Kragerøbanen, 13 år.

Årsberetning for Sannidal

STYRET

Styret i 2024 bestod av: leder Kjell Ove Heistad, nestleder Hanne Sætre, kasserer Erik Næsland, sekretær Ernst Kalseth, styremedlem Johan Ellingsen, leder av bygdetunkomiteen Ole Tommy Nyland, samt en representant for "Arven". Vararepresentanter til styret har vært Inger Kristine Fuglestvedt, Aud Lien og Eilert Waasjø.

STYREMØTER

I 2024 ble det avholdt 8 styremøter der 40 saker ble behandlet. Mellom styremøtene har det vært god kontakt mellom styret enten på e-post eller via telefon.

MEDLEMSKAP

Historielaget har ved utgangen av 2024 ca. 350 medlemmer, og antallet synker årlig.

ÅRSMØTE

Til årsmøtet den 4. april var det møtt frem ca. 120 personer. Alle årsmøtesakene gikk som vanlig greit unna. Det ble ikke fremmet noen saker til årsmøtet. Kveldens kåsør var Johan Ellingsen som fortalte om sin bestefars sjømannsliv med hovedvekt på en reise over Stillehavet i 1918/19.

HØSTMØTE

Høstmøtet den 31. oktober trakk over 130 personer. Kveldens kåsør var Erik Næsland som holdt et foredrag med tittel «Dalsfoss kraftverk – elektrisitet til fire kommuner»

MELDINGSBLADET ARVEN

Redaksjonskomiteen i 2024 bestod av: Ragnar Grønåsen, Anne Sofie Aardalen, Ove Bertelsen og Gunnar Aabøe. Arven ble utgitt i tre nummer: 129, 130 og 131 med til sammen 48 sider. Dette er 44. årgang av Arven. Arven har rundt 850 mottakere.

MO SKOLE

En stor innsats har blitt lagt ned i skraping og maling av Mo skole i 2024. Skolen har gjennom året blitt benyttet til styremøter, 17. mai feiring samt utleie til konfirmasjoner og andre møter.

BYGDETUNET

Bygdetunet har gjennom året blitt benyttet til blant annet: 17. maifeiring, grautfest og bygdetundag for Sannidal Ungdomsskole. Bygdetunkomiteen i 2024 bestod av: Ole Tommy Nyland, Kai Halvor Torsdal, Torstein Lofthaug, Randi Eikehaug, Kari Nyland, Inge Bakken, Olaf Skarvang, Kjetil Solvang og Arild Humlestad Eggum.

Sannidal bygdetun har mottatt følgende gaver i 2024:

- Bjørg Lindheim – En flott restaurert barnevogn fra 1914
- Inge Holt – Skillingsmagasinet 65. årgang 1880 innbundet
- Siri Fossen – gjenstander fra Østerfoss 5 kilsstoler, 3 smihammere, Sigd, 2 lystregafler, 2 tømmerhaker, kjøkkenredskap og 2 melkedunker
- Michal Stanislaw Reczuch – gjenstander fra Solum 2 par hjemmelagde tresko, 7 skomaker maler, talje, slipestikke, ljå, jordhakke
- Nils Arne Tveit – fra Vestsiden Kammerfoss: treski med staver, barkespade, fløterhake, ljå, svanse sag, laue kniv, slipestikke, tømmerverder, grindsag, vaskebrett, ryggsekk, sykkel med karbidlampe, gamle skogsarbeidertekstiler
- Tor Rinde – 2 DVD'er med historie fra Rinde gård
- Alfred Eikehaug – protokoll fra Sannidal jakt og fiskelag
- Torgunn Sunde – bankbok fra Sannidal og Skåtøy sparebank
- Jan Thorsen – sang fra avskjedsfesten til lærer Lindheim 1948
- Oddlaug Nilsen – skolebøker
- Margot Sandland – 2 kroneseddel med kulehull fra hendelsen under 2. verdenskrig
- Inge Eikeland – filmer, filmapparat og undervisningsmateriell
- Arne Dag og Karin Rønning fra Heglandsstua og Rønningen – bibler og diverse bøker deriblant protokoll for Sannidal senterparti

Historielag 2024

- Ole William og Bente Larsen Fra Sanssouci – bilder, bøker deriblant kommunalt mandtall 1913
- Per Høilund – diverse historiske bøker og hefter
- Aud Lien – skolebøker, Amerikabrev og bilder
- Lisbeth Lønne – vevd løper
- John Eikehaug – Sannidal kommune elektrisitetsverk 1919-1944

ÅRSKALENDER

Siden utgivelsen i 2012 har årskalenderen vært en viktig inntektskilde for historielaget. Kalen-

deren for 2025 har hele 48 sponsorer, noe som er ny rekord.

TIL SLUTT

Besøk vår hjemmeside på www.sannidalhistorielag.no for informasjon om historielaget, bilder, alle utgaver av Arven og videoopptak av foredrag. Har du bilder eller stoff til hjemmesiden eller Arven? Kontakt styret.

Sannidal historielag takker alle som har støttet vårt arbeid i 2024. Vi setter pris på økonomisk støtte, gaver og dugnadsinnsats, og håper på fortsatt støtte i 2025.

*Ernst Kalseth, sekretær
Kjell Ove Heistad, leder*

Sannidal Historielag

ÅRSMØTE

Torsdag 24. april kl. 18.30 avholdes årsmøte i Sannidal Historielag på Sannidal samfunnshus.

Jimmy Aasen holder foredraget «Hva i allverden er det med disse Sannidølene?», basert på avisutklipp fra Vestmar og Kragerø Blad fra ca. 1920 til utpå 1960-tallet.

Vanlige årsmøtesaker, servering av smørbrød, kake og kaffe samt utlodning.

Saker som ønskes behandlet på årsmøtet, må være styret i hende **senest 14. april.**

Alle er hjertelig velkommen.

Styret

VISER FRA SANDØKEDAL (13)

Fra Hasse Lønne, som var bosatt i Oslo og hadde stor slekt i Sannidal, fikk Arven for noen år siden tilgang til et hefte med tittelen «Viser fra Sandøkedal, samlet og nedtegnet af Jørgen Pedersen Tyvand og hans Døtre i Aaret 1887».

Afskedssang

*Naar i Ungdoms lyse Vaar vi vor Livsvei skal betrede,
da det gjelder at vi gaar efter det de os skal lede.
Lysten den vi følge maa hvis vi Lykkens Sands skal faa.*

*Ungdomslivets dybe Trang, den maa aldrig indestenges.
Hvis den lider under Trang, da vort Livets Syn forringes.
Aandens Kilder, Tankens Flugt maa ei vere indelugt.*

*Nu med denne Trang i Bryst gaar vi du i Verden vide,
ud har lenge vert min Lyst, Lysten for er sat til Side.
Derfor noget sent det er, min Udvandring herfra sker.*

*Hvordan det mig saa vil gaa, er en uopklaret Gaade,
Som ei nu kan Løsning faa, Blikket kranses af en Taage.
Og ei tjenligt det mig blev, om den Taage fra mig drev.*

*Nu jeg da paa Reisen staar, jeg mit Barndomshjem forlader.
Hvor jeg end i Verden gaar, dig jeg ei af Minde tager.
Stedet hvor min Barndomssang bør ei overstraales kan.*

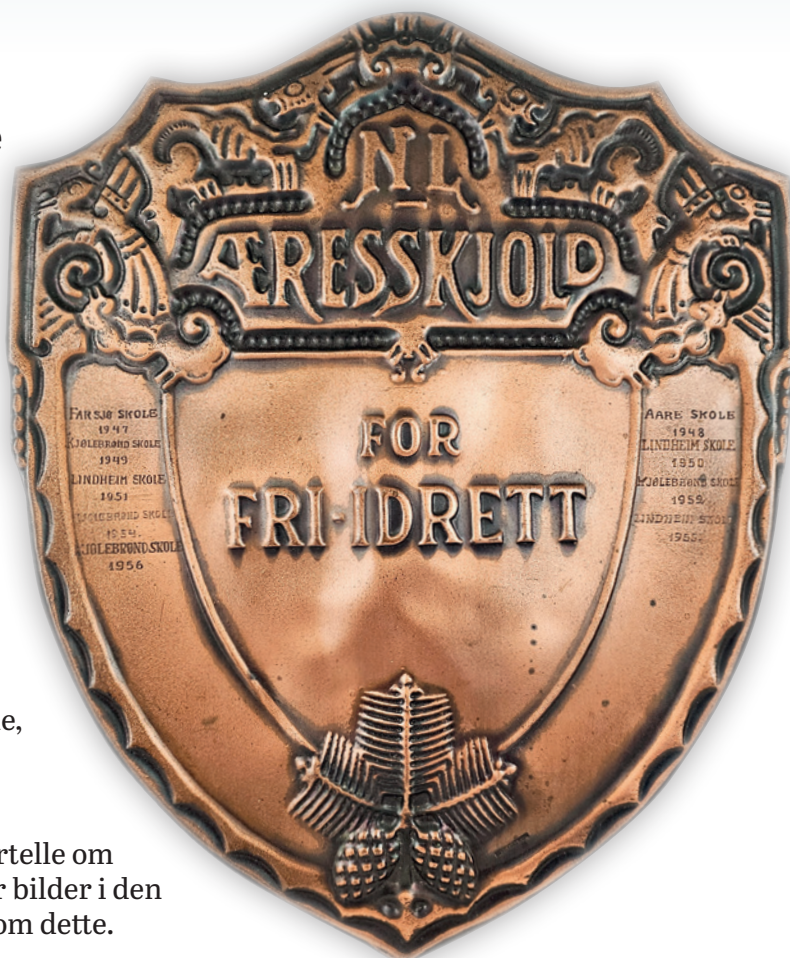
NL ÆRESSKJOLD FOR FRI-IDRETT

Historisk minne henger på veggen på Kjølebrønd skole

I en 10-årsperiode etter krigen ble det nesten hvert år arrangert «fri-idrettsmesterskap» for skolene i Sannidal. Arrangementet gikk på rundgang mellom skolene, og vinneren hvert år fikk altså dette «skjoldet». I 1956 fikk Kjølebrønd trofeet til odel og eie, og siden har det hengt på skolen der.

Skjoldet har hatt følgende vinnere:
1947: Farsjø skole, 1948: Aare skole,
1949: Kjølebrønd skole, 1950: Lindheim skole, 1951: Lindheim skole, 1952: Kjølebrønd skole, 1954: Kjølebrønd skole, 1955: Lindheim skole, 1956: Kjølebrønd skole.

Hvis noen av Arvens lesere har noe å fortelle om disse friidrettsmesterskapene, eller har bilder i den forbindelse, er vi veldig glad for å høre om dette.

Returadresse: Sannidal Historielag, adr.: Gunnar Aabøe, Solstadbakken 16, 3766 Sannidal

Stene i Kammerfoss ca. 1955

Dette morsomme bildet av Stene ved elva i Kammerfoss er faktisk et maleri, malt i 2024 av kunstneren Jarand Tangen Nilsson, som kommer fra Herregården på den andre sida av Kammerfosselva. Å få til dette maleriet er litt av en prestasjon, for Nilsson hadde bare et lite, sort-hvitt bilde fra rundt 1955 å male etter.

Arven har fått låne bildet av John Eikehaug, som i dag bor på Stene, og som for øvrig står oppe på muren til høyre for huset. Hesten Petter Kvikk drar tømmer ned til elva. Eier av hesten, Ola Tveit (1892 – 1989), går foran den. Mannen bak hesten er Nils Eikehaug, far til John Eikehaug.

«ARVEN» UTGIS AV SANNIDAL HISTORIELAG www.sannidalthistorielag.no

Redaksjonskomité:	Gunnar Aabøe	tlf. 94 53 77 40
Ragnar Grønåsen	tlf. 99 16 02 50	«Arven»s
Anne Sofie Aardalen	tlf. 41 27 32 46	bankgirokontonr.:
Ove Bertelsen	tlf. 95 90 14 17	2655.60.82854

Husk å melde fra til redaksjonskomiteen ved den minste adresseforandring.